

СПОРАЗУМЕНИЕ ОТНОСНО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА

НОРМАТИВНА УРЕДБА

чл. 154 от ДОПК

I. ЗАЩО СЕ СКЛЮЧВА СПОРАЗУМЕНИЕ?

- Отстраняват се евентуални спорове относно доказателствата и спорът остава за правоприлагането
- За страните по споразумението фактическото положение е такова, каквото го прогласява доказателството, за което е постигнато споразумение
- По отношение доказателствата, за които е постигнато споразумение, не се допускат нови доказателства - за опровергаването или потвърждаването им в производството по административното и съдебното обжалване

II. ПРЕДМЕТ НА СПОРАЗУМЕНИЕТО

Предмет на споразумението относно доказателствата могат да бъдат всички видове доказателства, предвидени в ДОПК (протоколи, счетоводни документи, документи, издавани от автоматични устройства или системи, справки, данни от технически носители, писмени обяснения на ревизираното, проверяваното или трето за производството лице, експертиза, веществени доказателства), освен тези, за които в закон е предвидена особена доказателствена сила, например официални документи.

III. ИНИЦИАТИВА ЗА СКЛЮЧВАНЕ НА СПОРАЗУМЕНИЕ

Инициативата за постигане на споразумение относно доказателствата, които ще се считат за безспорни, може да принадлежи на:

- ревизирания субект
- органа по приходите

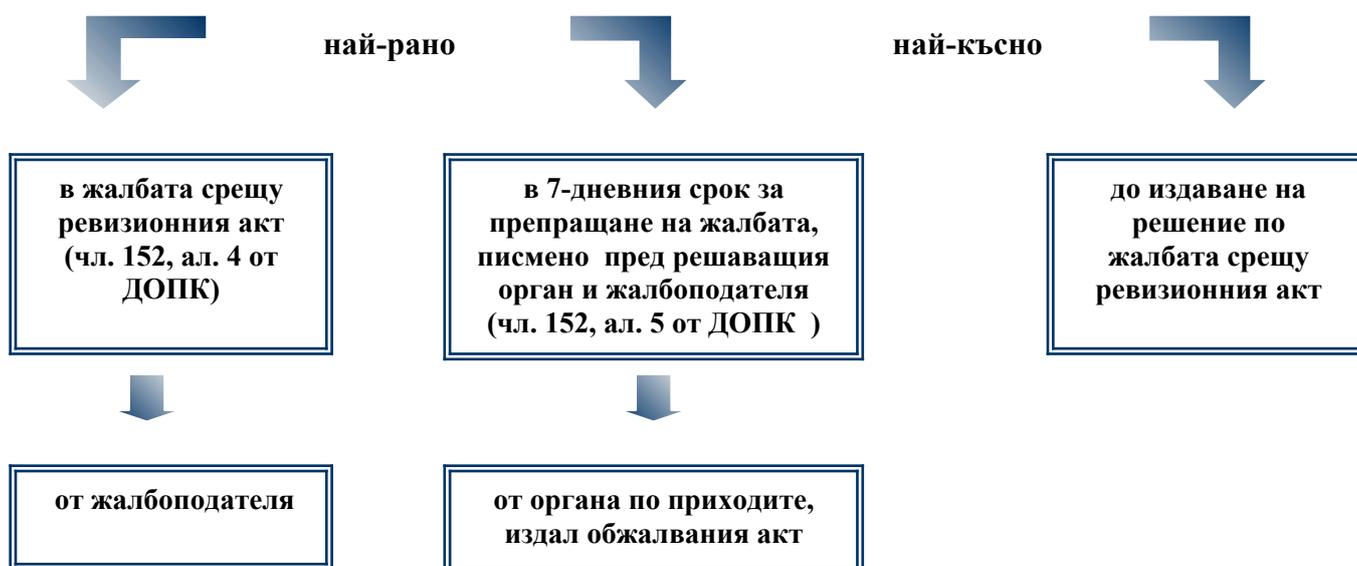
СПОРАЗУМЕНИЕ ОТНОСНО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА

Решаващият орган по жалбата с резолюция, писмено одобрява постигнатото споразумение между органа по приходите, издал обжалвания акт, и ревизирия субект относно доказателствата, които ще се считат за безспорни.

IV. КОГА СЕ СКЛЮЧВА СПОРАЗУМЕНИЕ

- само в производството по административно обжалване на ревизионните актове

Доказателствата, за които се предлага постигане на споразумение, могат да се посочат:

ВНИМАНИЕ! При повторна ревизия, в новото производство няма да действа постигнатото в предходното производство споразумение относно безспорните доказателства и те ще трябва да се преценяват отново.

СПОРАЗУМЕНИЕ ОТНОСНО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА

V. РЕД ЗА СКЛЮЧВАНЕ НА СПОРАЗУМЕНИЕ

На основание чл. 154, ал. 1 от ДОПК в срока за издаване на решение по жалбата срещу ревизионния акт може да се постигне писмено споразумение между органа по приходите, издал обжалвания акт, и ревизирия субект, относно доказателствата, които ще се смятат за безспорни.

Предложението на ревизирия субект за постигане на споразумение относно доказателствата може да бъде подадено самостоятелно или да се съдържа в част от жалбата.

Във възможно най-кратък срок органът по приходите, издал обжалвания акт, следва да разгледа постъпилото от ревизирия субект предложение за споразумение и да вземе становище, дали да изготви такова и относно кои доказателства, като в случай, че е изцяло съгласен с предложението, подписва приложеното споразумение. Ако органът по приходите не приеме предложението, същият е длъжен да уведоми писмено лицето. Актът, с който се извършва уведомяването не е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и не подлежи на обжалване.

Органът по приходите, издал обжалвания акт, на основание чл. 152, ал. 5 от ДОПК, също може да посочи писмено пред решаващия орган и жалбоподателя доказателствата, за които предлага споразумение в 7-дневен срок от постъпване на жалбата в НАП.

Решаващият орган по жалбата трябва да одобри писмено, с резолюция постигнатото споразумение между органа по приходите, издал обжалвания акт, и ревизирия субект относно доказателствата, които ще се считат за безспорни, за да се породят правните последици, предвидени в чл. 154, ал. 3 от ДОПК. Решаващият орган по жалбата не може да се произнесе по нея преди изтичането на 14-дневен срок от началото на срока за произнасяне по жалбата, с която е направено предложението за постигане на споразумение /чл. 154, ал. 2, изр. второ/.

Резолюцията, с която решаващият орган одобрява или не одобрява постигнатото споразумение, не се мотивира и не представлява административен акт. Тя също не подлежи на самостоятелно обжалване.

Виж и становище на изпълнителния директор на НАП изх. №24-00-873/09.08.2006 г.

[Обратно към съдържанието на наръчника.](#)